

DANMARKS

AUTOMOBIL-FORHANDLER-FORENING

Den 10. november 1970.

Vedrørende skrotningspræmie og registreringsafgift.

Gennem mange år har man i den offentlige debat beskæftiget sig med problemerne omkring ophugning og skrotning af de gamle, udtjente automobiler.

Problemet har hidtil i første række været anskuet udfra naturfredningsmæssige synspunkter og har i forbindelse hermed også været underkastet debat i Folketinget under behandlingen af byggeloven for købstæderne og landet i 1967.

Under debatten — også i Folketinget — har man været inde på den tanke at gå rationelt til værks og ligefrem søge tilvejebragt en positiv interesse for skrotning hos den enkelte bilejer ved simpelthen at tilbyde ham en præmie, skrotningspræmie, når han kunne præstere bevis for, at hans udtjente (eventuelt færdselsskadede) bil helt, fuldstændigt og bogstaveligt var taget ud af cirkulation og endt i stålvalseværkets smelteovn.

Danmarks Automobil-Forhandler-Forening er, og har fra første færd været, talsmand for en sådan selvvirkende løsning af hele det her omtalte ophugnings- og skrotningsproblem, og foreningen har forestillet sig, at skrotningspræmien fik karakter af en procentuel tilbagebetaling af den ved bilens indregistrering betalte registreringsafgift. Foreningen finder en tilbagebetaling på 10 pct. naturlig og rimelig til opnåelse af formålet.

En skrotningspræmie af denne størrelse vil feje gader, veje og pladser rene for alle de skrotmodne biler, der i dag halter rundt og gør færdslen usikker.

Hensynet til færdselssikkerheden vil således blive tilgodeset.

De bilejere, der modtager skrotningspræmien, vil typisk bruge den til hjælp ved køb af en anden og bedre brugt bil, og det stadig tilstedeværende kørselsbehov vil medføre, at der i første, andet eller tredje led af den sædvanlige ejerkæde vil blive foretaget køb af et tilsvarende antal nye biler. En skrotningspræmie på f. eks. kr. 1.000,00 vil i realiteten resultere i, at en hel anden forbruger køber en ny bil.

Ud fra fiskale synspunkter vil staten således gøre en god forretning.

Mod at udbetale en præmie på f. eks. kr. 1.000,00 får man en ny afgift i kassen på det 10-dobbelte foruden moms og told. Det er lige ved at være således, at en animering til bilkøb vil være den stærkest virkende forbrugsbegrænsende foranstaltning, der kan tænkes. De penge, køberen af den nye bil må af med til bil og afgifter, kan han jo ikke bruge en gang til.

Fredningsmyndighederne vil også få deres problemer løst. Bilkirkegårdene svinder ind.

Tilbage bliver kun et problem, valuta-problemet.

Men på baggrund af alle de foran nævnte fordele og ud fra den betragtning, at bilkøbet med dets mange afgifter vil begrænse valutaforbruget på andre områder, bl. a. til reservedelskøb, skulle det i forhold til bilens forbrugerpris relativt ringe forbrug af udenlandsk valuta ikke kunne stille sig hindrende i vejen for en rationel løsning af skrotningsproblemet som foran skitseret.